

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přísedících Mgr. Zdeňky Hemalové a Mgr. Milana Kursteina v hlavním líčení konaném dne 16. 7. 2021 v Písku

takto:

Obžalovaný ██████████, narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████, adresa pro účely doručování ██████████,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Písku ██████████ ze dne 22. 1. 2021 pro skutek spočívající v tom, že dne 13.1.2020 v době od 05:00 hodin do 06:30 hodin v ██████████ po předchozím naléhání formou sms zpráv a zpráv na Messengeru, kterým si chtěl sjednat osobní schůzku s bývalou přítelkyní nezletilou ██████████, narozenou ██████████, tato nakonec se setkáním souhlasila a následně dobrovolně cca v 18:00 hodin nastoupila na místo spolujezdce do osobního automobilu značky BMW 330D modré barvy, registrační značky ██████████, se kterým na místo srazu přijel a společně pak odjeli k obci ██████████ na okraj lesa, kde si společně dali alkohol značky Morgan, kdy si část večera a noci spolu běžně povídali a posléze začali řešit jejich partnerských vztah, v té době již ukončený, což vyústilo v hádku, ██████████ chtěla ihned odvézt domů a protože na ni naléhal, aby si vše ještě v klidu vysvětlili, nakonec souhlasila a dobrovolně s ním ve vozidle přejela na louku poblíž místa zvaného ██████████ v katastru obce ██████████, okres ██████████, kde vozidlo zastavil, vozidlo obešel, otevřel dveře spolujezdce a zadní dveře za spolujezdcem, vyndal poškozenou z místa spolujezdce a posadil ji na zadní sedadlo, sám si sedl také na zadní sedadla vozu, kde ji začal svlékat kalhoty, přičemž poškozená ho prosila, ať to nedělá, a když viděla, že se mu nedaří jí sundat kozačky, řekla mu, ať svleče sám sebe, že ona si

sundá kozačky sama, se záměrem, že využije situace a rychle si zpět natáhla kalhoty a chtěla z vozidla utéct, když však otevírala dveře od vozidla, chytil ji kolem pasu a zatáhl ji zpět do vozidla, prosila ho, aby ji nechal, že jí tímto ubližuje, kdy ji však chytil za vlasy a její hlavu přitáhl ke svému genitálu a dal jí svůj penis do pusu, ona se bránila a zmítala, kdy jí takto pár vlasů vytrhal, a když zhodnotil, že tímto způsobem ji k jeho sexuálnímu uspokojení nepřinutí, povalil ji na bok na zadní sedadlo, stáhl jí kalhoty a proti její vůli jí penis zasunul do pochvy se slovy „když jsi mohla být s někým jiným, tak můžeš být i se mnou“, kdy se poškozená bránila odstrkováním a dále projevovala nesouhlas s jeho jednáním, jak pláčem, tak i slovně, kdy mu opakovala, ať ji nechá být, přesto pokračoval ve svém jednání až do svého vyvrcholení, zároveň jí řekl, že když nemůže být s ním, tak bude aspoň nosit jeho dítě, po tomto jednání se oblékal a ptal se jí proč brečí, poté ji na její prosbu odvezl domů, poškozená tímto jednáním, mimo modřiny, neutrpěla žádnou újmu na zdraví,

v čemž byl podanou obžalobou spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2, písm. a, b) trestního zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. V projednávané trestní věci se ve dnech 6. 4. 2021, 19. 5. 2021, 14. 7. 2021 a 16. 7. 2021 konalo hlavní líčení, v rámci kterého byli osobně slyšeni obžalovaný [REDAKCE], poškozená [REDAKCE], byli slyšeni svědci [REDAKCE], [REDAKCE], znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [REDAKCE] a [REDAKCE]. Podle § 213 odst. 1, 2 trestního řádu byly provedeny listinné důkazy, z nichž ty nejpodstatnější jsou konstatovány níže.
2. Obžalovaný [REDAKCE] při hlavním líčení uvedl, že poškozenou [REDAKCE] vyzvedl svým osobním automobilem a jeli k lesu, povídali si, hádali se. Chtěl ji odvézt domů, ale poškozená nechtěla. Hádali se před jejím barákem. Nechtěla vystoupit z vozu, tak jeli ke [REDAKCE], kde si povídali. Seděli vzadu na zadních sedačkách, koukali na srandovní videa na radiu, poté se zase pohádali a udobřili. Poškozená si sedla na něj a údajně mělo proběhnout znásilnění. Je pravda, že poškozené roztrhl podprsenku, přiznal se již při výslechu na policii, ale to byla spíš náhoda. Následující den se poškozené SMS zprávami omluvil, že byl na ni hnusnej, nikoliv že ji znásilnil. Došlo mezi nimi k pohlavnímu styku, ze strany poškozené šlo o dobrovolný pohlavní styk, nenaléhal na ni, ani ji nemusel přesvědčovat. Před tím vypili nějaký alkohol. Poškozená nechtěla domů, protože řekla, že přespí u kamarádky. Nechtěl, aby přespávala u něj, pohádali se. Rodina poškozené ho nemá ráda.
3. Poškozená [REDAKCE] při hlavním líčení uvedla, že k obžalovanému již žádný vztah nemá. Seznámili se na májce a sblížili se. Nejprve si psali jako kamarádi, poté spolu chodili na kávu a vtať vznikl až začátkem září a skončil v polovině prosince. Rozešli se i proto, že po ní vyžadoval intimní věci a ona nechtěla. Obžalovaný jí pak odvezl domů a nebavil se s ní. Když se rozešli, odepsala mu na nějaký příběh, co dal obžalovaný na sociální síť. Napsal ji, že se s bývalými nebaví, ale že s ní by to rád vyřešil jinak, že by to s ní chtěl probrat, omluvit se. Sešla se s obžalovaným, který chtěl navázat vztah, protože si uvědomil, že dělal chyby, přeháněl to. Začali se zase stýkat každý víkend, trávili spolu čas. Ten večer probíhal zpočátku normálně, koukali se na různá videa, popíjeli Morgana, pak se začali hádat. Seděli vzadu v autě, obžalovaný si šel dopředu pro batoh, kde měl cigarety. Batoh hodil dozadu, nastartoval a rozjel se. Řekla mu, aby zastavil. Hádali se, poté se uklidnili. Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byla čtena výpověď poškozené, kterou učinila v rámci přípravného řízení, kdy uvedla, že obžalovaný odpoutal sebe, vycvakl z pasu i ji, obešel auto zepředu, šel k jejím dveřím, otevřel je a vytáhl ji za ruce ven a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Helena Šípková

posadil na zadní sedadlo. Nebránila se, bylo to nečekané a nenapadlo ji, že by jí obžalovaný ublížil. Byla v polosedu – pololehu. Obžalovaný za ni vlezl, vzal ji vprostřed za tričko a roztrhl ho vejpůl, poté i podprsenku. Stáhl si kalhoty na boky, chytil ji za vlasy a pohybem s její hlavou se snažil jí narvat genitál do pusy. Když viděl, že to nepůjde, snažil se jí stáhnout kalhotky. Nešlo mu to přes boty. Řekla mu, aby se zatím svlékl sám, že si sundá boty. Chtěla ho zaměstnat, aby mohla utéct. Otevřela dveře za řidičem a chtěla vyběhnout. Chytil jí za pas a stáhl jí zpátky. Položil ji na bok, stáhl kalhoty a vnikl do ní. Celou dobu ho odstrkovala, prosila ho, aby to nedělal, že jí to bolí. Řekl jí, že když nemůže být s ní, tak ať má aspoň kousek z něho. Pak se jí zeptal, proč brečí. Chtěla odvézt domu. Vystoupila z auta a šla domů. Volal na ní, aby se vrátila, ale nereagovala, šla bez ohlednutí. Šla si sednout do garáže. Další den probřečela. Mamka se jí ptala, co se děje. Neřekla jí nic. Svěřila se až strýci [REDAKCE], který jí doporučil, aby to oznámila na Policii. Rozhodla se to oznámit na policii, protože obžalovaný jí nedal pokoj. Roztrhané oblečení vyfotila a poskytla policii.

4. Svědkyně [REDAKCE], matka poškozené, při hlavním líčení vypověděla, že vztah dcery s obžalovaným byl utajovaný, protože dcera znala její názor na obžalovaného. Řekla dceři, že si nepřejí, aby chodila s obžalovaným. Dcera ji ujistila, že se obžalovaný změnil, že chodí do práce. Okolo vánoc ji dcera řekla, že se s obžalovaným rozchází, že měla pravdu, že se nezměnil, že užívá drogy, začaly se u něj projevovat sklony k agresivitě, když nebylo po jeho, začal na dceru tlačit nevybíravým způsobem. Po vánocích dcera s obžalovaným začala komunikovat, omluvil se jí, chtěl se napravit. O samotném incidentu se dozvěděla asi až třetí den. Sama přijela z práce v půl jedné ráno. Když šla za dcerou, zda bude vstávat, nevylezla z postele s tím, že jí není dobře. Předpokládala, že je nachlazená. Další den našla roztrhanou podprsenku dcery, tak na ni uhodila. Poté narazila na roztrženou bundu. Poté se jí dcera svěřila, zpočátku jen brečela a omlouvala se jí, že měla s obžalovaným pravdu. Dcera se nakazila covidem, ležela tři týdny v horečkách doma, následně 14 dní v nemocnici. Poté začali řešit znásilnění. Dcera byla nejprve jen zavřená doma, vůbec nevycházela, vyjma školy. Pořídili jí štěně, chodí dodnes k psychoterapeutce [REDAKCE], spala s ní v posteli, nechtěla sedět na zadních sedačkách v autě.
5. Svědek [REDAKCE], učitel poškozené, při hlavním líčení uvedl, že někdy v druhé polovině února o přestávce za ním přišla poškozená s tím, že by mu chtěla něco říct, že byla znásilněná. Zeptal se jí, zda zná pachatele. Řekla mu, že s obžalovaným dříve chodili. Za jakých okolností ke znásilnění došlo, se mu nesvěřila. Řekl jí, že v takovém případě je složitější dokazování, že musí sama vědět, zda to bylo proti její vůli, do jaké míry bylo použito násilí. Upozornil jí, že se jedná o trestný čin, načež poškozená mu řekla, že si to ještě promyslí. Poté byla škola z důvodu covidu zavřená, proto s poškozenou o věci již nehovořil.
6. Svědek [REDAKCE], strýc obžalované, při hlavním líčení uvedl, že se mu poškozená svěřila, že byla obžalovaným znásilněna v autě. Poškozená se mu svěřuje, mají blízký vztah. Měla psychické problémy, byla vyděšená, měla strach z cizích lidí, nechtěla se s nikým stýkat. Když projelo auto, rozklepala se. Až na podzim měla nějakého dalšího kluka.
7. Svědkyně [REDAKCE] při hlavním líčení uvedla, že v lednu 2020 se s poškozenou vídaly často. Dne 13. ledna přijela s jejím přítelem za obžalovaným a poškozenou, přivezli Jakubovi láhev alkoholu, byli s nimi asi půl hodiny. Normálně si všichni povídali. Od poškozené se s odstupem několika dnů dozvěděla, že ji obžalovaný znásilnil. Řekla jí, že ji obžalovaný zatáhl na zadní sedačky, kde ji znásilnil. Když jí to vyprávěla, byla rozrušená. Poškozená se jí svěřila, že když obžalovaný chtěl styk a ona ne, vyhodil ji domů. Radila poškozené, aby to oznámila na policii. Maminka poškozené ji někdy zastavila a řekla jí, že se na poškozenou vykašlala. Bylo jí to nepříjemné. Poškozená se jí v minulosti již jednou svěřila, že byla znásilněna.
8. Svědek [REDAKCE], kamarád a spolupracovník obžalovaného, při hlavním líčení uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Helena Šípková

obžalovaný mu řekl, že poškozená uvádí, že ji obžalovaný měl znásilnit. Svěřil se mu, že s poškozenou několikrát spali.

9. Ze znaleckého posudku [REDAKCE], znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a [REDAKCE], znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a ze samotných výpovědí znalkyň při hlavním líčení vyplývá, že osobnost poškozené [REDAKCE] je na hranici širší normy, v popředí je ještě osobnostní nezralost, sklo k ambivalenci a k dramatizaci prožívání. U posuzované je patrná nezralost, receptivní tendence, zvýšená senzitivita, sklon k dramatizaci a ambivalenci v prožívání, zvýšené zaměření se na sebe, sklon k opozičnímu reagování. V rámci testových metod byla zachycena tendence poškozené hodnotit samu sebe níže než druhé osoby. Více, než druzí lidé je zaujata svým sebezkoumáním, které je zaměřené na negativní aspekty sebe, na pocity inferiority, což je zdrojem negativního a dysforického ladění. Emotivita poškozené je labilnější, s tendencí k impulzivním reakcím, jsou přítomny známky svědčící pro sklon k vymezování se a k opozičnímu reagování. Schopnost efektivně zacházet s emocemi a afekty je méně zralá. Ve svém emočním prožívání se hůře orientuje, je větší pravděpodobnost, že je svými emocemi často zmatená a situace prožívá emočně ambivalentně. Je méně ochotna se emocemi zabývat, více se afektivně kontroluje a z emočních situací se stahuje. Toto zacházení s emocemi je následně zdrojem nepříjemných prožitků a tenze, které může odreagovávat impulzivním jednáním. Je přítomna predispozice k výkyvům nálady a k dysforickému prožívání, které je vázané na negativní sebehodnocení a menší sociální zralost. Poškozená je schopna v běžných sociálních situacích reagovat adaptivním způsobem, bez významných nápadností. Výsledky psychodiagnostických metod svědčí pro menší sociální zralost, kdy poškozená nemá dostatečně rozvinuté dovednosti pro udržování uspokojivých a obměňujících sociálních vztahů. Její představy o vztazích jsou z větší míry zkreslené, vnímá je převážně ze své perspektivy, jsou založeny více na jejích představách a fantaziích o druhých, než na základě reálných zkušeností a objektivního posouzení situace. Toto vede k problémům s porozuměním motivům a chování druhých lidí a je pravděpodobné, že její interpretace sociálních situací a gest bude zkreslená. Poškozená se o druhé lidi zajímá a má potřebu sociálních vztahů účastnit, ale pro své osobnostní zvláštnosti a sociální neobratnost se může častěji setkávat s nepochopením, což vede k tendenci se sociálně izolovat. Vztahy pro ni nejsou z těchto důvodů uspokojivé, jak by si přála, a mohou být zdrojem emočních problémů. V testových metodách je zaznamenán zvýšený sklon k opozičnímu reagování a tendence k vymezování se a rezonantnímu ladění, které svědčí pro menší ochotu ke kompromisům v sociálních situacích. V blízkých vztazích se u poškozené projevuje zvýšená senzitivita a ambivalence. Je patrná zvýšená potřeba opory, receptivní tendence a významné vztahování se k rodičovským figurám. Aktuální úroveň intelektových schopností odpovídá ve srovnání s populací nižšímu průměru. Profil kognitivní výkonnosti je významně nerovnoměrný ve prospěch neverbální složky oproti verbální. Mezi silné stránky poškozené patří konstrukční schopnosti, analýza a syntéza konkrétních vizuálních prvků a krátkodobá auditivní paměť; výkon v těchto oblastech odpovídá v porovnání s populací průměru. Výkon v oblasti logického abstraktního myšlení a verbální konceptualizace odpovídá nižšímu průměru. Výkon v oblasti logického abstraktního myšlení a verbální konceptualizace odpovídá nižšímu průměru. Slabší stránkou poškozené je všeobecná informovanost, úroveň školních znalostí, výkon v této oblasti dosahuje aktuálně podprůměru. Krátkodobá zraková paměť odpovídá v porovnání s populací vyššímu průměru. Psychomotorické tempo poškozené je inhibovanější. Poškozená aktuálně netrpí duševní poruchou ani závislostí na návykových látkách, její schopnost vnímat nebo vypovídat není snížena. Anamnesticky lze stav u poškozené hodnotit jako reaktivní úzkostnou poruchu (dle popisu poškozené a záznamu ve spisu), která již odezněla, diagnosticky by se jednalo o poruchu přízpusobení se, která je poruchou reaktivní, z psychiatrického hlediska nezávažnou, která neovlivňuje schopnost vnímat, pamatovat si a chápat prožité události a tyto reprodukovat. Obecná věrohodnost poškozené je mírně snížena pro osobnostní nezralost a sklon

k ambivalenci a dramtizaci prožívání. Specifická věrohodnost poškozené je problematická, mezi výpovědi posuzované a následnými vyjádřeními se objevují nepřesnosti (vyšetření na gynekologii bylo/nebylo; svoje genitálie mi narval do pusy/dával mi své genitálie do pusy, když se mu to nepovedlo; oblečení během incidentu roztrhl mi tričko/měla jsem na sobě kabát). Některá vyjádření poškozené nebyla v souladu s jejím prožíváním. U vybraných detailů chybí popis prožitého děje a poškozená se vyjadřuje obecně. Některé detaily svých vyjádření upravuje (nevypil dvě láhve – to by ani nic proběhnout nemohlo, nevytáhla klíčky z auta). Vyjádření poškozené bylo významně obohaceno o dramtizaci, při konkrétních dotazech na průběh děje odbíhá k přípravným vyjádřením a hodnocením situace, zdůrazňuje nepřiměřenost chování obžalovaného oproti jeho běžné povaze. Poškozená v současné době netrpí psychickou poruchou nebo nemocí v důsledku jednání obžalovaného. Dle explorace poškozené patrně po vlastním incidentu došlo k rozvoji úzkostného stavu, projevovala se dekoncentrace, byly přítomny poruchy spánku, nechutenství. Tyto symptomy během vyšetření již přítomny nebyly, z psychiatrického hlediska se jedná o poruchu přechodnou, lehkou, diagnosticky hodnoceno jako poruchu přízpusobení. Odbornou intervencí poškozená nevyhledala. V současné době se neprojevují žádné psychické problémy u poškozené, dle popisu po vlastním činu se přechodně objevovaly stavy úzkosti, které již odezněly. V rámci své výpovědi učiněné v rámci ústního jednání znalkyně shrnuly výsledky svého znaleckého zkoumání a dále doplnily, že dle sdělení [redacted] i poškozená naposledy navštívila před dvěma lety, přičemž problematika se týkala vztahů v nukleární rodině. V souvislosti s projednáváním jednáním vůbec žádný kontakt neměly.

10. Z protokolu o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace vyplývá situace na místě činu, tj. odpočívadlo u polní cesty nacházející se napravo cca 200 metrů od podjezdu silnice [redacted] spojující města [redacted] a [redacted].
11. Jako listinné důkazy byla konstatována fotodokumentace SMS zpráv a na Messengeru a Instagramu.
12. Z lékařské zprávy [redacted] soud zjistil, že poškozená [redacted] byla vyšetřena ve dnech 6. 1. 2020 a 20. 1. 2021.
13. Z protokolu o ohledání věci včetně fotodokumentace vyplývá, že předmětem ohledání byl mobilní telefon značky SAMSUNG A70, přičemž telefon je adresován na uživatele [redacted] s telefonním číslem [redacted]. V uvedeném mobilním telefonu se v době ohledání nacházela komunikace v aplikaci Messenger s osobou uloženou jako [redacted], kdy po rozkliknutí nicku se objevilo jméno [redacted]. V aplikaci Messenger probíhala komunikace v době od 12. 1. 2020 od 7:28 hod. do 15. 1. 2020, kdy poslední zpráva došla poškozené ve 20:00 hod. V aplikaci Instagram probíhala komunikace s osobou [redacted] (sefranekjakub), kdy probíhala od 13. 1. 202 od 8:22 hod. a poslední zpráva dorazila poškozené dne 20. 1. 2020 v 7:06 odp. V telefonu se nacházely i SMS zprávy od uživatele uloženého jako [redacted] s tel. číslem [redacted], kdy zprávy byly doručeny dne 12. 1. 2020 a 13. 1. 2020. Ohledáním byly zjištěny i výpisy hovorů od uloženého uživatele Kubánek.
14. Z protokolu o ohledání věci včetně fotodokumentace vyplývá, že předmětem ohledání jsou oděvní svršky poškozené, přičemž se jednalo o černé dámské kalhoty značky H&M velikost EUR 36, které byly v oblasti zipu, ze kterého je vytržen jezdec. Další viditelné poškození na kalhotách nebylo patrné. Další věcí byla dámská podprsenka bílé barvy, která byla roztržena na dvě části, a to tak, že byla rozdělena mezi košíčky, které byly původně spojeny ozdobnou mašlí. Třetí věcí byla zimní bunda střih kabát, kde pravá kapsa v oblasti boků byla poškozena, a to tak, že ve své spodní části byla roztržena ve švech, kdy z tohoto vylézala vatová náplň bundy. Jiné viditelné poškození na bundě nebylo patrné.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Helena Šípková

15. Z vyjádření k poskytnutí psychologické péče ze dne 31. 7. 2020 soud zjišťuje, že poškozená využila dne 31. 7. 2020 individuální psychologickou podporu z důvodu psychické stabilizace. Poškozená během sezení líčila události vztahující se k bývalému partnerovi, především k nedobrovolnému pohlavnímu styku, ke kterému mělo dojít v lednu. Při rozhovoru tenzní, plačtivá s počáteční nedůvěrou. Uvedla, že se k zážitku nerada vrací a nerada o něm mluví, zvláště před někým, kdo ji vidí poprvé. Na pozadí zjištěny narušené rodinné vztahy. Spontánně sdělovala symptomy, které se objevovaly bezprostředně po události a které přetrvávají i několik měsíců po ní – poruchy spánku, pavor nocturnus, nechutenství, nezvládnání negativních emocí – častá plačtivost, sociální izolace, strach z podezřelého, úzkosti a s ní spojená hyperventilace, vyhýbání se sezení na zadních sedadlech auta. Poškozená vykazovala některé znaky související s adaptací po prožití traumatu, některé aktuálně prožívané symptomy by se mohly do budoucna rozvinout v posttraumatickou stresovou poruchu.
16. K osobě obžalovaného [REDAKCE] se z aktuálního opisu rejstříku trestů, z opisu evidence přestupků zjišťuje, že nebyl dosud soudně projednáván ani nebyl projednáván v přestupkovém řízení. Z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že má celkem 5 záznamů v přestupcích, přičemž poslední z nich byl v roce 2017. Z obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku ze dne 3. 4. 2017 č. [REDAKCE] vyplývá, že obžalovanému byla poskytnuta droga pervitinu. Z rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 17. 2. 2014 č. j. 5 T 219/2013-97 bylo zjištěno, že obžalovaný byl zproštěn obžaloby Okresního státního zastupitelství v Písku ze dne 20. 11. 2013 č. j. [REDAKCE] pro jednání, v němž bylo spatřováno spáchání zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který byl obžalovaný stíhán. Z registru vozidel pak bylo zjištěno, že vlastníkem motorového vozidla BMW, barvy modré, [REDAKCE] je [REDAKCE].
17. Obžalovaný byl stíhán podanou obžalobou pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním, jež je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí, přičemž tohoto zločinu se dopustí ten pachatel, který jiného násilím donutí k pohlavnímu styku souloží a čin spáchá na dítěti. V tomto konkrétním případě se tak soud zabýval otázkou, zda k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo za užití násilí ze strany obžalovaného tak, jak mu bylo kladeno za vinu, neboť obžalovaný sám ve své výpovědi uvádí, že k pohlavnímu styku s poškozenou došlo, avšak ten byl z její strany dobrovolný. Je třeba uvést, že obžalovaný svou vinu od samého začátku trestního řízení popírá, jeho výpověď je v podstatě konstantní a neměnná a zásadním usvědčujícím důkazem má být výpověď samotné poškozené. Vedle výpovědi poškozené, která logicky z povahy podstaty projednávané trestné činnosti mohla být jediným přímým usvědčujícím důkazem obžalovaného, pak obžaloba dovozovala z výpovědi dalších svědků, zejména matky [REDAKCE], strýce [REDAKCE] a [REDAKCE], kterým se měla poškozená se znásilněním svěřit, že k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu skutečně došlo, dalším nepřímým důkazem pak měly být zejména kopie SMS zpráv, které si obžalovaný a poškozená v podstatě bezprostředně po jednání vyměňovali, závěry znaleckých posudků a zpráva psychologa Policie České republiky včetně dokumentace poškozeného oděvu. Pokud se týká výpovědi samotné poškozené, ta zčásti, kdy popisovala samotný akt projednávaného znásilnění byla přečtena postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, neboť pro rozrušení v jednacím síni poškozená nebyla schopna v této části vypovídat, poškozená tedy popsala jednání obžalovaného před samotným pohlavním aktem, kdy uvedla, že si na poli v autě povídali, ona mu zpívala, následně se chování obžalovaného změnilo, v podstatě poté, co mu vytkla zvýšenou konzumaci alkoholu a drog, došlo z jeho strany k násilnému pohlavnímu styku, který ona nechtěla, kterému se bránila, žádala obžalovaného, aby svého jednání zanechal. Naopak obžalovaný v této části výpovědi popírá, že by se vůči poškozené násilí dopustil. Uvedl, že v průběhu večera se k ní nechoval vhodně, použil vůči ní i vulgární výrazy, roztrhl jí podprsenku, avšak z jeho strany to nebylo úmyslné. Uvedl rovněž, že by se násilí vůči ženě nikdy nedopustil. Svědci, kteří byli ve věci vyslechnuti, jednalo se tedy

zejména o [REDAKCE], matku poškozené, ta potvrdila, že po schůzce s obžalovaným se chovala jinak, byla v posteli, další den našla roztrženou podprsenku, uhodila na ní, její dcera, tedy poškozená [REDAKCE] se svěřila, že její matka měla, pokud se týká obžalovaného, pravdu, svěřila se, že měla být znásilněna. [REDAKCE] rovněž potvrdil, že poškozená se mu s odstupem delší doby svěřila, že měla být znásilněna, pouze ji vyzval, aby věc oznámila na policii, stejně tak i svědek [REDAKCE]. Je třeba konstatovat, že tyto důkazy je třeba hodnotit jako důkazy nepřímé, v podstatě vycházejí pouze z vyjádření poškozené, která prezentovala pohlavní styk ze dne 22. 1. 2021 jako znásilnění, v souvislosti s tím je pak třeba zmínit i výpověď svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE], která se vyjadřovala i k průběhu večera, kdy byla společně se svým přítelem v autě po určitou dobu s obžalovaným a poškozenou, kdy uvedla, že večer probíhal normálně, měla se následně od poškozené dozvědět, že v ten večer ji měl obžalovaný znásilnit, ona sama jejímu vyjádření příliš nevěřila. Uvedla rovněž, že pokud se jí v minulosti poškozená svěřila s tím, že již dříve byla znásilněna, jejímu prvotnímu vyjádření o znásilnění přikládala větší váhu. Je třeba tedy uvést, že byli vyslechnuti další svědci, kterým se poškozená se znásilněním měla svěřit, avšak z výpovědi v té době blízké přítelkyně, tedy svědkyně [REDAKCE], vyplývá, že vyjádření poškozené o tom, že měla být ze strany obžalovaného znásilněna v tu chvíli z různých důvodů nevěřila.

18. V souvislosti s tím je třeba zmínit znalecký posudek a výpovědi znalkyň tak, jak byly učiněny u hlavního líčení, kdy jednak je třeba uvést, že znalkyně [REDAKCE] uvedla, že obecná věrohodnost poškozené je mírně snížena vzhledem k nezralosti osobnosti, avšak specifická věrohodnost je snížena poměrně zásadním způsobem, kdy toto zdůvodňuje znalkyně tím, že poškozená se v popisu událostí v detailech liší, samotný akt znásilnění popisovala až pro znalkyni neuvěřitelným způsobem, kdy tato sama se doptávala, jak mělo ke znásilnění dojít, neboť nebylo znalkyni zřejmé, jak vlastně ke znásilnění mělo dojít, znalkyně zdůraznila ve své výpovědi i některé další věci, ve kterých se poškozená při popisování samotného znásilnění lišila, rovněž uvedla, že popis událostí nebyl doprovázen takovým emočním doprovodem, jaký by bylo možno očekávat, v určitý moment se objevil náznak pláče, kdy však celé vyjádření poškozené bylo podáván z jakési nadřazené pozice, která hodnotí chování obžalovaného. Tyto skutečnosti vyplývající z výpovědi znalkyně [REDAKCE] i z písemného znaleckého posudku pak dle názoru soudu výrazným způsobem snižují věrohodnost výpovědi poškozené, k čemuž přispívají i závěry znalkyně [REDAKCE], která uvedla, že žádnou známku traumatizace u poškozené neshledala. Uvedla, že pokud by neznala důvody, proč poškozenou vyšetřuje, neměla k dispozici spisovou dokumentaci, nebylo by při samotném vyšetření patrné, čím si měla projít. Znalkyně rovněž uvedla, že pokud poškozená uváděla, že v souvislosti se znásilněním navštívila [REDAKCE] [REDAKCE], pak bylo zjištěno, že tuto navštívila naposledy před dvěma lety kvůli problémům v rodině, nebyla s ní v kontaktu kvůli projednávané události. Pokud tedy má být výpověď poškozené stěžejním důkazem svědčícím o vině obžalovaného, který sám vinu popírá, pak dle názoru soudu závěry znalkyň [REDAKCE] z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie i výpověď znalkyně [REDAKCE] z oboru psychiatrie, specializace klinická psychologie, výpověď poškozené poměrně zásadním způsobem znevěrohodňují.

19. Podle podané obžaloby dalším důkazem svědčícím pro vinu obžalovaného měl být přepis vzájemné elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, ke kterým došlo v podstatě hned druhý den, obžalovaný nepopírá, že se za své chování z předchozího večera poškozené omlouval, avšak jednoznačně uvedl, že to nebylo proto, že by jí měl ten večer znásilnit, ale proto, že se vůči ní choval nevhodně, používal vůči ní vulgární výrazy. Z přepisu této elektronické komunikace vyplývá, že obžalovaný se měl ve svých zprávách vyjadřovat k chování poškozené z předchozího večera, kdy sám uváděl, že z její strany se jednalo o dobrovolný pohlavní styk. Ze vzájemné komunikace mezi obžalovaným a poškozenou pak vyplývá, že již druhý den ráno popisovali události oba naprosto odlišně, poškozená psala o užití násilí ze strany obžalovaného, ten toto popíral. Pokud tedy soud veškeré důkazy hodnotí jak jednotlivě, tak ve vzájemných

souvislostech, pak musí konstatovat, že zde proti sobě stojí dvě protichůdná tvrzení obou aktérů projednávaného skutku, tedy obžalovaného a poškozené, kdy obžalovaný popírá užití násilí, naopak poškozená jej ve své výpovědi popisuje. Vínu obžalovaného mají ve své výpovědi potvrdovat svědci, kterým se poškozená svěřila, tedy její strýc, matka a učitel, nepřímo i svědkyně [REDAKCE], avšak ta sama uvádí, že vyjádření poškozené o tom, že jí měl obžalovaný znásilnit nevěřila. Uváděla, že v době, kdy v průběhu byla se svým přítelem společně s obžalovaným, se tento choval naprosto v klidu. dalším důkazem, jak již bylo shora konstatováno, který dle názoru soudu poměrně zásadním způsobem znevěrohodňuje výpověď poškozené a zpochybňuje i její věrohodnost je vypracovaný znalecký posudek, znalkyně hovoří o tom, že obecná věrohodnost poškozené je poměrně podstatnou měrou snížena, právě s ohledem na odlišný popis průběhu událostí po sobě jdoucích vyjádřeních k nepřesnostem, které dovysvětluje až následně, k určité formě připraveného vyjádření, k absenci emočního doprovodu i s ohledem na neexistenci traumatu u poškozené, který nebyl v průběhu vyšetření zjištěn. Poškozená navíc uvádí, že navštívila se svými psychickými problémy po tomto jednání [REDAKCE], což však bylo vyvráceno. Elektronická komunikace mezi obžalovaným a poškozenou z následujícího dne rovněž těžko může vnést bližšího světla do zjišťování skutkového stavu věci, neboť oba ve svých vyjádřeních opakovaně setrvali na svých stanoviscích, tedy poškozená, že obžalovaný vůči ní násilí použil, což ve svých odpovědích, popř. písemných vyjádřeních v elektronické komunikaci obžalovaný popírá.

20. Hodnocení důkazů tedy soud uzavírá konstatováním, že v řízení byly opatřeny a provedeny důkazy, které snižují věrohodnost přímého usvědčujícího důkazu, což je výpověď poškozené. Jedná se zejména o znalecký posudek, který byl ve věci vypracován, o výpověď svědkyně [REDAKCE], ostatní důkazy, které byly v řízení provedeny, které mají vinu obžalovaného potvrdovat, byť nepřímo, dle názoru soudu nemohou učinit naprosto spolehlivý závěr, že se jednání stalo tak, jak je uvedeno v podané obžalobě, která vychází zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Dle názoru soudu nebylo nade vše pochybnost prokázáno, že by obžalovaný vůči poškozené učil násilí tak, jak je v obžalobě popsáno, byť soud připouští, že jednání ze strany obžalovaného bylo patrně agresivnější než bylo ve vztahu obžalovaného vůči poškozené obvyklé, hodnocení chování obžalovaného ze strany poškozené, kdy tato hovoří o užití násilí a tedy o znásilnění je do jisté míry vysvětlováno i závěry znaleckého posudku, z něhož vyplývá mimo jiné, že obžalovaná měla tendenci z určitého pocitu nadřazenosti chování obžalovaného hodnotit a proto soud konstatuje, že o vině obžalovaného existují důvodné pochybnosti a proto při respektování zásady v pochybnostech ve prospěch musel rozhodnout tak, jak je to pro obžalovaného příznivější, tedy tak, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný se vůči poškozené násilí dopustil. Za této situace, pokud soud nepovažuje užití násilí obžalovaného vůči poškozené v úmyslu vykonat s ní pohlavní styk, nebyly naplněny všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění ve smyslu ust. § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku a za této situace byl obžalovaný obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojitěm vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím

Shodu s prvopisem potvrzuje: Helena Šípková

rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 16. července 2021

Mgr. Martin Král, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Helena Šípková